

Győri Törvényszék címén
9021 Győr, Szent István út 6.

Alkotmánybíróság
1015 Budapest, Donáti u. 35-45.

Tárgy: Alkotmánybírósági panasz

ALKOTMÁNYBÍROSÁG	
Ügyszám: IV/ 03554 - 0 / 2021	
Érkezett: 2021 SZEPT 15.	
Pályázat:	Közzététel:
Meiléklet:	db

Tisztelt Alkotmánybíróság!

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő a köztem, mint felperes, és az **ugytudjuk.hu** elnevezésű sajtótermék szerkesztősége

mint alperes között a Kúria előtt folyamatban volt sajtó-helyreigazítás iránti perben a Kúria által hozott **Pfv.IV.20.317/2021/7.** számú ítélettel szemben:

I. Az alkotmányjogi panasz előterjesztésének jogalapja

Jelen alkotmányjogi panaszt az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján terjesztem elő, amely szerint:

„27. § (1) Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdekében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés

- a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti vagy hatáskörét az Alaptörvénybe ütközően korlátozza, és*
- b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.”*

Tekintve, hogy az alapjogot sértő bírói ítéletet 2021. július 05. napján kaptam kézhez, jelen **alkotmányjogi panaszt az Abtv. 30. § (1) bekezdésében biztosított határidőn belül terjesztem elő.**

30. § (1) Az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül, a 26. § (2) bekezdésében meghatározott esetben az alaptörvény-ellenes jogszabály hatálybalépésétől számított száznyolcvan napon belül lehet írásban benyújtani.

A jelen alkotmányjogi panasz tárgyát képező ítélet az Alaptörvény alábbi rendelkezéseit sérti:

„VI. cikk *

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák. A véleménynyilvánítás szabadsága és a gyülekezési jog gyakorlása nem járhat mások magán- és családi életének, valamint otthonának sérelmével.”

„XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

II. Kérelem

Kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy a Kúria Pfv.IV.20.317/2021/7. számú ítéletének (1. számú melléklet) alaptörvény-ellenességét megállapítani, és az ítéletet megsemmisíteni szíveskedjék.

III. A Kúria sérelmezett döntésének alapjául szolgáló peres eljárás

napján – a sajtószerv előtti megelőző eljárás lefolytatását követően – kereseti kérelmet nyújtottam be az ugytudjuk.hu internetes hírportálon [REDACTED] megjelent

(2. számú melléklet) foglaltakkal kapcsolatban.

A Győri Törvényszék P.20389/2020/8. számú első fokú ítéletében (3. számú melléklet) kötelezte az alperest, hogy az ugytudjuk.hu internetes hírportálon a cikkel azonos módon elérhetően és betűméretben tegye közzé a felperes által kért helyreigazítást: [REDACTED]

Ezt meghaladóan keresetemet elutasította.

Az alperes fellebbezése folytán eljáró Győri Ítéltábla Pf.I.20.003/2021/7. számú másodfokú ítéletében (4. számú melléklet) az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel támadott rendelkezését helybenhagyta. A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bírósággal, hogy a sérelmezett cikk címe – figyelemmel a cikk teljes tartalmára is – nem csupán túlzó értékítélet, illetve vélemény. Az nem következtetésként került megfogalmazásra, helyette konkrét, egyértelmű tényállítást tartalmaz. Az Alkotmánybíróság 8/2018 (VII. 5.) AB határozata indokolásának [31] – [33] pontjaira utalva kiemelte, hogy a cím megítélése nem oldható fel a cikk többi részével való együttes értékelésével, illetve a cikk egésze szempontjából fontos körülménnyel kapcsolatban a cikk címében – annak sajátos szerepe miatt – nem szerepelhet lényeges, megtévesztő valótlanítás. A másodfokú bíróság utalt arra is, hogy a sérelmezett tényállítás valóságát a bizonyítási érdekek a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 265. § (1) bekezdésében foglalt általános szabálya, valamint a

PK. 14. számú állásfoglalás I. pontjában foglaltak miatt az alperesnek kellett bizonyítania. Az alperes az elsőfokú bíróság felhívására nem terjesztett elő bizonyítási indítványt. A másodfokú bíróság megállapítása szerint a felperes által csatolt, a cikkben hivatkozott elsőfokú ítélet nem tartalmaz olyan megállapítást, hogy a felperes ügyvédként nem ismeri a jogszabályokat, ezért a közlés valótlan. Hangsúlyozta, hogy a felperest közszereplőként sem terheli túrési kötelezettség a vele kapcsolatos valótlan tényállításnak minősülő kijelentések tekintetében.

A Kúria Pfv.IV.20.317/2021/7. számú ítéletében a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte, az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és a keresetet elutasította.

Az ügyben a felülvizsgálati eljárás lezárult, perújítási eljárás nincs folyamatban.

IV. Alapjogsérelmet alátámasztó jogi érvelés

A Kúria ítéletének indokolásában – [17]-[18] margószám – kifejti, hogy „A Kúria nem értett egyet az eljárt bíróságoknak azzal az álláspontjával, hogy a sérelmezett cikk és a címe olyan valótlan tényállítást tartalmaz, amely miatt az Smtv. 12. § (1) bekezdése szerint helyreigazító közlemény közzétételének a feltételei fennállnak. E jogszabályi rendelkezés szerint helyreigazítást csak valótlan tény állítása, híresztelése, vagy való tény hamis színben való feltüntetése esetén lehet kérni, véleménynek minősülő közlések a sajtóhelyreigazítást nem alapozzák meg. Annak meghatározása során, hogy a per tárgyát képező kijelentések tényállítások vagy véleménynyilvánítások, a PK 12. számú kollégiumi állásfoglalás II. pontja szerint a közlést a maga egészében kell vizsgálni. A kifogásolt közléseket, kifejezéseket nem formális megjelenésük, hanem valóságos tartalmuk szerint kell figyelembe venni, a sajtóközlemény egymással összetartozó részeit összefüggésükben kell értékelni, és az értékelésnél tekintettel kell lenni a társadalmilag kialakult közfelfogásra is. A III. pont alapján a véleménynyilvánítás, értékelés, bírálat önmagában nem lehet sajtóhelyreigazítás alapja. Az eljárt bíróságok – bár azt rögzítették, hogy a felperes közszereplő – figyelmen kívül hagyták a vizsgálatuk során, hogy az Alkotmánybíróság az Alaptörvény IX. cikkében biztosított véleménynyilvánítás szabadságából fakadó követelmények érvényesülése körében meghatározta az ilyen tárgyú közlések vizsgálatához szükséges szempontokat, utalva arra is, hogy a közügyekkel összefüggő vélemény nyilvánításának szabadsága a szólás- és sajtószabadság legbensőbb védelmi köréhez tartozik, mivel különös erővel és egyértelműséggel vonatkozik rá a szólásszabadság kettős igazolása {7/2014. (III.7.) AB határozat, Indokolás [45],[49],[50], 13/2014. (IV. 18.) AB határozat [39] –[40]}.

A Kúria - ezeket a szempontokat mérlegelve – az eljárt bíróságokkal szemben, arra a megállapításra jutott, hogy a sérelmezett kijelentés nem tényállítás, a cikk címe a bírósági ítélet alapján levont vélemény. .... A Kúria a cikk tartalma és a felperes keresetleveléhez csatolt P. 20.301/2020/10. számú ítélet indokolásának vizsgálata alapján nem értett egyet a másodfokú bíróságnak azzal a megállapításával, hogy a cikk címe valótlan tényállítást tartalmaz. Az idézett ítélet ugyanis a felperes helyreigazítási kérelmének elkészttségére, valamint a két KRESZ szabály megszegésére vonatkozó megállapításokat tartalmazza, a cikk ezekről valóságghűen tudósít. A cikk egyértelműen utal arra is, hogy az ítélet még nem jogerős. A cikk címének jogsértő jellege megítélésénél arra helytállóan hivatkozott a másodfokú bíróság, hogy az Alkotmánybíróság a 8/2018. (VII. 5.) AB határozatában már rámutatott arra, hogy (az írás címének megítélése nem oldható fel a többi résszel való együttes értékelésben [Indokolás, [31]]).

Nem megfelelően értékelte ugyanakkor, hogy az Alkotmánybíróság ezt a megállapítását olyan cím vonatkozásában tette, amely tényállítást tartalmazott, illetve azt is hangsúlyozta, hogy a cikk címe műfajából és az említett szerepből adódóan természetes módon tartalmazhat leegyszerűsítést, pontatlanságot: mind a figyelemfelkeltés indokolt mértéke, mind a tartalom lényegi megragadásának szüksége behatárolja a címadás pontosságát. Az így előálló leegyszerűsítések, pontatlanságok jogszerűségének kérdése azonban nem azon múlik, hogy a cikk többi, kifejtő része ellensúlyozza-e azokat, hanem azon, hogy önmagukban véve olyan pontatlanságnak tekintendők-e, amelyek nem félrevezetők vagy megtévesztők valamely lényeges információ tekintetében ([Indokolás, [32]]). A Kúria megítélése szerint ugyanakkor a per tárgyát képező cím nem olvasókat félrevezető információt (tényt), hanem a felperes tevékenységét „minősítő” véleményt fogalmaz meg a felperessel szemben a cikkben említett tevékenységéről és az általa kezdeményezett peres eljárásról, amelyben a felperes a jogi képviselőt saját maga látta el. Az Smtv. 12. § (1) bekezdése alapján nincs lehetőség a véleménynek minősülő közlések helyreigazítására még akkor sem, ha az alperes az elsőfokú ítélet alapján téves vagy túlzó véleményt fogalmazott meg. A felperesnek, mint közéleti szereplőnek fokozottan kell tűrnie a személyével, tevékenységével kapcsolatos kritikai megnyilvánulásokat.”

A Kúria ítéletében tehát idézte az Alkotmánybíróság 8/2018. (VII. 5) számú határozatát, azonban maga az ítélet NEM felel meg az abban foglaltaknak.

Az Alkotmánybíróság 8/2018. (VII. 5) számú határozatában alaptörvény-ellenesnek nyilvánította és megsemmisítette a Kúria Pfv.IV.20.773/2016/5. számú ítéletét.

„[31] Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint ugyanakkor a szóban forgó szempontokat eltérően kell érvényesíteni egy cikk címének megítélésekor. A cím nem egy a cikk mondatai vagy fordulatai között, hanem az olvasók figyelmének felkeltésében és a cikk tartalmának megragadásában központi szereppel bíró kiemelés, amelynek így adott esetben a személyiségi jogok sérelmére nézve is fokozott hatása lehet.

Ez a kiemelő, hangsúlyozó szerep az írás címének önálló jelentőséget ad, amihez önálló értékelésnek kell társulnia a személyiségvédelem körében. **Az írás címének megítélése ezért nem oldható fel a többi résszel való együttes értékelésben.**

[32] Az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy a cikk címe műfajából és az említett szerepből adódóan természetes módon tartalmazhat leegyszerűsítést, pontatlanságot: mind a figyelemfelkeltés indokolt mértéke, mind a tartalom lényegi megragadásának szüksége behatárolja a címadás pontosságát. Az így előálló leegyszerűsítések, pontatlanságok jogszerűségének kérdése azonban nem azon múlik, hogy a cikk többi, kifejtő része ellensúlyozza-e azokat, hanem azon, hogy önmagukban véve olyan pontatlanságnak tekintendők-e, amelyek nem félrevezetők vagy megtévesztők valamely lényeges információ tekintetében. **A cikk egésze szempontjából fontos körülménnyel kapcsolatban ugyanis a sajtócikk címében – sajátos szerepe miatt – önmagában sem szerepelhet lényeges, megtévesztő pontatlanság, valótlanosság.**

[33] Mindezek alapján a bírói döntésben foglalt jogértelmezésnek az a része, amely szerint a cikk címében foglalt pontatlanságot, valótlanosságot a cikk egészének fényében kell megítélni,

nem érvényesíti kellőképpen az Alaptörvény VI. cikkéből fakadó alkotmányossági szempontokat.”

Maga a Kúria is elismeri, hogy „A cikk címének jogsértő jellege megítélésénél arra helytállóan hivatkozott a másodfokú bíróság, hogy az Alkotmánybíróság a 8/2018. (VII. 5.) AB határozatában már rámutatott arra, hogy az írás címének megítélése nem oldható fel a többi résszel való együttes értékelésben”. Ennek ellenére a Kúria mégsem ennek megfelelően járt el ítéletében, amikor a cikk tartalmára hivatkozva akarja bizonyítani, hogy a cikk címében foglalt állítás valójában véleménynyilvánítás. „A Kúria a cikk tartalma és a felperes keresetleveléhez csatolt P. 20.301/2020/10. számú ítélet indokolásának vizsgálata alapján nem értett egyet a másodfokú bíróságnak azzal a megállapításával, hogy a cikk címe valótlan tényállítást tartalmaz. Az idézett ítélet ugyanis a felperes helyreigazítási kérelmének elkésettségére, valamint a két KRESZ szabály megszegésére vonatkozó megállapításokat tartalmazza, a cikk ezekről valóságként tudósít. A cikk egyértelműen utal arra is, hogy az ítélet még nem jogerős.”

Mindezt a Kúria annak ellenére tette, hogy az Alkotmánybíróságnak a cikk címének fokozott jelentőségére utaló fenti érvelése különösen lényeges napjainkban, amikor az emberek jelentős része a weben vagy a közösségi média platformokon csak a cikkek címét olvassa el, nem kattint rá a cikkekre, és nem olvassa azokat végig. Ilyen körülmények között a rólam, a címben írt valótlan állítás a cikk tartalmától függetlenül is téves tudattartalmat rögzít az olvasóban.

A címben foglalt állítás nyilvánvalóan valótlan – mivel a cikkben idézett ítélet, mint azt az első-, és a másodfokú bíróság is határozottan megállapította, nem tartalmazta a cikk címében foglalt állítást –, és alkalmas arra, hogy alaptalanul rontsa a szakmai hírnevemet.

A Győri Törvényszék P.20.389/2020/8. számú ítéletében – [14] margószám – a következőképpen támasztotta alá a címben foglalt kijelentés tényállítás jellegét: A felperes által hivatkozott cikk címe azt a *kijelentést* tartalmazta, hogy

Tényállításként az a kijelentés minősül, amelynek valóságtartalma bizonyítható, vagyis eldönthető az, hogy megfelel-e a valóságnak vagy sem. A felperes által hivatkozott kijelentés konkrét tényállítást tartalmazott, annak valóságtartalma bizonyítható. A hivatkozott kijelentés bizonyíthatósága, egyértelmű állítása miatt nem az alperes által hivatkozott alperesi vélemény, vagy túlzást magában foglaló értékítélet – hanem tényállítás. A kijelentés valóságtartalmát az alperesnek kellett bizonyítania, mivel ő tette a hivatkozott tényállítást. A bíróság a sajtóhelyreigazítási per per felvételi tárgyalásán tájékoztatta az alperest (aki szabályszerű idézést kapott, de nem jelent meg a per felvételi tárgyaláson) bizonyítási kötelezettségéről, alperes bizonyítási indítványt nem tett. Ennek megfelelően a bíróság azt állapította meg, hogy a felperes által hivatkozott tényállítás valótlan. A bíróságnak alperesi bizonyítási indítvány hiányában nem kellett vizsgálnia a felperes által becsatolt elsőfokú ítélet tartalmát.”

A Győri Ítéletábrla Pf.I.20.003/2021/7. számú, másodfokú ítéletében kimondta: „A törvényszék helyesen állapította meg, hogy a hivatkozott cím tényállításnak minősül. Nem foghat helyt az az alperesi álláspont, hogy a felperes által kifogásolt cím – figyelemmel a cikk teljes tartalmára is – csupán túlzó értékítéletet, illetve csak alperesi véleményt tartalmaz. Ezzel szemben **a címben foglalt kijelentés nem véleményként, nem következtetésként került megfogalmazásra, hanem konkrét, egyértelmű tényállítást tartalmazott, melynek valóságtartalma vizsgálható és bizonyítható.**

A sérelmezett tényállítás valótlanágát a bizonyítási érdek Pp. 265. § (1) bekezdésében foglalt általános szabályára, valamint a PK. 14. számú állásfoglalás I. pontjában foglaltakra figyelemmel az alperesnek kellett volna bizonyítania.

A törvényszék erről az alperest tájékoztatta, ugyanakkor az alperes ez irányú bizonyítási indítványt nem terjesztett elő. [44]-[46] margószám.”

Mindebből kitűnik, hogy mind az elsőfokú, mind a másodfokú bíróság alávetette az alperes cikkének címében szereplő tényállítást a kőbe vésett **BIZONYÍTHATÓSÁG TESZT** próbájának. Velük ellentétben a Kúria erre nem vette a fáradságot, amivel megsértette az Alaptörvény XXVIII. cikkében biztosított tisztességes eljáráshoz való jogomat.

A T. Alkotmánybíróság a tisztességes eljáráshoz való jogra vonatkozóan korábbi határozataiban a következőket mondta ki:

A 7/2013. (III. 1.) AB határozat szerint „... az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia. Az indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabály alaptörvény-ellenes alkalmazását jelenti. A tisztességes bírósági eljárásból fakadó elvárás tehát az eljárási szabályok Alaptörvénynek megfelelő alkalmazása, ami a jogállami keretek között működő bíróságok feladata. Az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossgal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon.” (indokolás [34])

A Kúria ítélete a fenti előírásokat teljes mértékben figyelmen kívül hagyta!

Ugyanezt megerősítette az Alkotmánybíróság a 20/2017. (VII. 18.) számú határozatában is: „Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia. Az indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabály alaptörvény-ellenes alkalmazását jelenti.

A tisztességes bírósági eljárásból fakadó elvárás tehát az eljárási szabályok Alaptörvénynek megfelelő alkalmazása, ami a jogállami keretek között működő bíróságok feladata. Az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes bírósági eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossgal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon {lásd 7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [34]}.” (indokolás [26])

A Kúria ítélete nem felelt meg ezeknek a követelményeknek. Az első- és másodfokkal ellentétben ugyanis, ahol kiterjedt bizonyítás lefolytatására került sor, a Kúria ítéletében a fent részletezett alapelvekkel ellentétben a cikkben leírtakkal igyekezett alátámasztani,

hogy a címben foglalt állítás nem tényállítást, hanem véleménynyilvánítást tartalmazott, nem hivatkozott viszont a korábbi ítéletekre, és jogszabályokat sem hozott fel annak alátámasztására, hogy nem vagyok jogosult helyreigazításra, sem pedig saját korábbi gyakorlatából vett példákkal nem támasztotta alá, hogy jelen ügyben miért véleménynyilvánításról, és nem tényállításról van szó. A Kúria nyilvánvalóan azért nem vizsgálta önmagában a cikk címét, mert ha megtette volna, egyértelművé vált volna, hogy annak szóhasználatában semmi nem támasztja alá, hogy véleménynyilvánításról, és nem tényállításról van szó, sőt, ennek ellenkezője vált volna világossá a bizonyíthatósági teszt során. Nem cáfolta érdemben a Kúria a Győri Törvényszék és a Győri Ítéltábla ítéletében foglalt érveket sem, amelyek alapján az első-, és másodfokú bíróság is helyt adott a keresetemnek, és helyreigazítás közlésére kötelezte az ugytudjuk.hu szerkesztőségét.

Az Alaptörvény VI. cikkében biztosított jó hírnévhez való jogomat azért sérti az ítélet, mivel nem kaptam elégtételt a sajtó-helyreigazítási eljárás keretében amiatt, hogy az ugytudjuk.hu című sajtótermék a Kúria ítéletével lezárt sajtó-helyreigazítási per alapjául szolgáló cikkében alaptalanul állította rólam, hogy nem ismerem a jogszabályokat, ami, tekintettel arra, hogy ügyvédként dolgozom, feltétlenül alkalmas szakmai hírnevem rontására.

A Kúria idézte a PK. 12. számú állásfoglalásnak azt a részét, amely kimondja, hogy a sérelmezett kifejezéseket nem formális megjelenésük, hanem valóságos tartalmuk szerint, a szavak általánosan elfogadott jelentését alapul véve kellett figyelembe venni. Ezt követően azonban önmagának mond ellent, amikor azt állítja, hogy a sajtó-helyreigazítás tárgyát képező cikk nem tényt állított, hanem csupán véleményt, bírálatot fogalmazott meg. Az a konkrét állítás ugyanis, hogy valamilyen kijelentés szerepel-e egy ítélet szövegében, semmi esetre sem tekinthető véleménynyilvánításnak, tekintettel arra, hogy annak valóságtartalma bizonyítható, amely az alábbi eseti döntésekben foglalt BIZONYÍTHATÓSÁGI TESZT során eldönthető volt, amely BIZONYÍTÁSI ELJÁRÁST A KÚRIA ELMULASZTOTTA!

A tények és a véleménynyilvánítás elkülönítése vonatkozásában a Szegedi Ítéltábla Pf.II.20.746/2010/2. számú ítéletében a következőképpen foglalt állást:

„A tény a való világ része, annak valamely objektív - az emberi tudattól független mozzanata - a múltban létezett, vagy a jelenben létező érzékelhető jelenség, állapot, esemény, történés vagy cselekvés. A vélemény ezzel szemben szubjektív kategória, valamely tényre vonatkozó állásfoglalás, értékítélet, következtetés. A tény valósága bizonyítható vagy cáfolható, ezzel szemben egy adott véleménnyel lehet azonosulni, vagy attól elhatárolódni, de ahhoz a valóság kritériuma nem kapcsolható. Amint arra az Európai Unió Bírósága a Csánics Kontra Magyarország ügyben hozott ítéletében rámutatott, „különbséget kell tenni a tényállítások és az értékítéletek között abban a tekintetben, hogy míg a tények fennállása bizonyítható, addig az értékítéletek valóságtartalmának bizonyítását előíró követelmény teljesítése általában lehetetlen, s az ilyen követelmény előírása sérti a véleményadás szabadságát”. Vitás esetben tehát a tényállítás és a véleménynyilvánítás elhatárolása az ún. bizonyíthatósági teszt alapján történhet, amely szerint az a közlés, amelynek valósága vagy valótlansága bizonyítható tény, amelynek valóságtartalma nem bizonyítható, az vélemény.”

Az, hogy hogy valamilyen kijelentés szerepel-e egy ítélet szövegében, egyértelműen bizonyítható, tehát tény! A Győri Törvényszék P.20389/2020/8. számú, és a Győri Ítéletkönyv P.f.I.20.003/2021/7. számú ítéletében a bizonyítási eljárás során egyértelműen megállapította, hogy az ugytudjuk.hu cikke alapjául szolgáló ítéletben nem szerepel a cikk címében foglalt állítás.

A Fővárosi Törvényszék P.23.433/2017/9. számú ítéletében az alperest helyreigazítás közzétételére kötelezte. A Törvényszék ítélete indokolásában kifejtette, hogy „Egy kijelentés tényállításként vagy véleménynyilvánításként való minősítése az un. bizonyíthatósági teszt alapján történhet: az a közlés, amelynek valósága vagy valótlanága bizonyítható - tény; amelynek valóságtartalma nem bizonyítható, az vélemény. Amennyiben a kijelentés az objektív bizonyíthatóság tesztjén nem megy át, akkor véleménynyilvánításnak minősül abban az esetben is, ha látszólagosan tényállításként hangzik el (13/2014. (IV. 8.) AB határozat, BDT 2012. 2653.). Ugyanígy, tényállítás megvalósulhat olyan kijelentéssel is, amely ugyan látszólag véleménynyilvánítást takar, azonban egyértelműen valamely, a vélemény alapjául szolgáló tény fennállására is utal, azaz az értékítéletként megfogalmazott állítás magában foglalja az annak alapjául szolgáló tény állítását is. Önmagában az a tény, hogy valamely állításhoz következtetés útján jutott el a sajtó, nem minősíti automatikusan véleménynek az adott tényállítást, miután a következtetésként megfogalmazott állítás kapcsán is vizsgálni kell a bizonyíthatósági teszttel azt, hogy a következtetés tényállításnak vagy véleménynyilvánításnak minősül. Amennyiben a bíróság azt állapítja meg, hogy a következtetésként megjelölt állítás a cikkben tényállítás, az sajtó-helyreigazítás tárgya lehet.”

A Kúria Pfv. 21.216/2018/5. számú eseti döntésének tényállása szerint „[1] Az alperes által általa lineáris médiaszolgáltatóként sugárzott .. televíziós csatormán a 2017. november 8-i .. című műsorban 19 óra 30 perctől megjelent a „...” című híradás. Ebben az szerepelt, hogy „ezer körül lehet azoknak a fiataloknak a száma, akiket a felperes diákszervezetei nem fizettek ki, erről beszélt a károsultakat képviselő szervezet elnöke. Azt mondta, hogy ez mindig csak becslés, heteken belül lehet meg majd valamikor a pontos adat”. Ugyanez a szöveg elhangzott az .. műsorában 2017. november 8-án 22 órától, majd 2017. november 9-én reggel 6 órától.”

A felperes a felülvizsgálati kérelem szempontjából releváns kereseti kérelmében olyan tartalmú helyreigazítás közzétételére kérte kötelezni, az alperest, amely azt tartalmazza, hogy az adott médiatartalomban „jobb tudomásunk és a Fővárosi Törvényszék 2017. október 31-én kihirdetett elsőfokú ítélete ellenére valótlanul híreszteltük, hogy ezer körül lehet azoknak a fiataloknak a száma, akiket a felperes diákszervezetei nem fizettek ki”.

Alperest mind az első fokú, mind a másodfokú bíróság helyreigazításra kötelezte.

A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amiben kérte a jogerős ítélet részleges hatályon kívül helyezését (a keresetet részben elutasító rendelkezést nem támadta), és kérte a kereset teljes elutasítását.

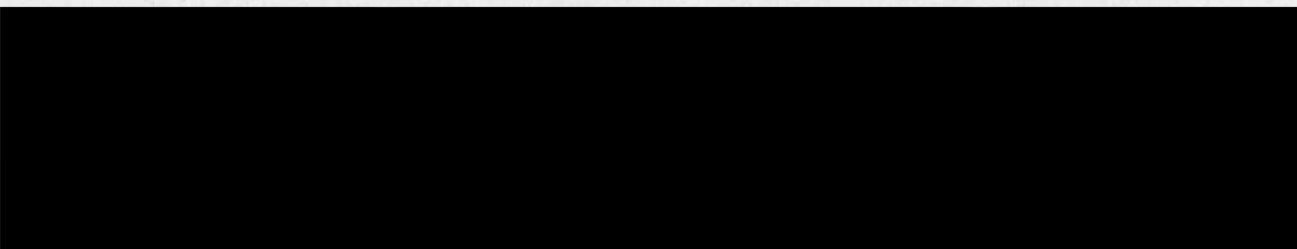
Álláspontja szerint hangsúlyozottan becslést tett közzé, ami értékelésnek, ezáltal véleménynyilvánításnak minősül, amely kapcsán nincs helye helyreigazításnak. Előadása szerint a károsultak képviselőinek nyilatkozatai, a .. csoport tagjainak száma alapján a közlésnek valós alapjai voltak. Előadta azt is, hogy közügy vitatásáról volt szó, illetve sajtótájékoztató elhangzottakat tettek közzé, egyébként pedig az esetleges lényegtelen mértékű számszaki tévedés a felperes személyének megítélése szempontjából közömbös.

A kérelmet a Kúria nem találta alaposnak.

Álláspontja szerint helyesen ítélte meg a jogerős ítélet azt, hogy nem igazolt tartalmú tényállításról van szó, amelynek valósága nem nyert bizonyítást. A jogi képviselőre adott

meghatalmazások, de még az igényelt jogi segítség számai is csak töredékét jelentették a közölt számnak. Önmagában egy ..-csoport tagjainak számossága valóban nem egzakt bizonyíték. Következetes és egyértelmű a bírói gyakorlat abban, hogy a helyreigazítási felelősség nem kerülhető meg azzal, hogy a kifogásolt adatot, mint nem teljesen bizonyosat közlik, becslésre hivatkoznak kellő ténybeli alap nélkül. Ezzel azonos tartalom mellett a Kúria már hozott helyreigazításra kötelező döntést, ahol szintén a károsultak létszámának bizonyítatlansága jelentette a döntés alapját (Pfv.IV:20.825/2018/6.). A Kúria a korábbi döntésétől való eltérésre a jelen esetben nem látott indokot. Nem vitatható, hogy az adott ügy valóban közérdeklődésre tarthat számot, arról országgyűlési határozat majd kormányrendelet született, de ez még a Kúria szerint **nem ad felhatalmazást az esetet jóval felnagyító valótlan közlésre.** Az emlegetett, akár ezer főt is meghaladó károsult-létszám nagyságrendi eltérést jelent a valós számoktól. A Kúria szerint az eljáró bíróságok indokoltan mellőzték az indítványozott tanúbizonyítást, egzakt létszámot a valós tényekkel szemben a tanú sem közölhetett volna olyan nagyságrendben, amely a közölteket megalapozza.

A Kúria eljárása során nem vetette alá a több fent idézett ítéletben is hivatkozott bizonyítási tesztnek a sajtó-helyreigazítási eljárás tárgyát képező cikk címében foglaltakat, ezért tekinthette azokat véleménynyilvánításnak.

A PK. 12. számú állásfoglalás kimondja továbbá, hogy a sajtóközlemény egymással összetartozó részeit összefüggésükben kell értékelni, és az értékelésnél tekintettel kell lenni a társadalmilag kialakult közfelfogásra is. Egyértelműen megállapítható, hogy ahhoz, ha egy ügyvédről azt feltételezik, hogy általánosítva állítva, hogy nem ismeri a jogszabályokat, negatív társadalmi közfelfogás társul. Rólam ilyen felfogás alakulhatott ki az ugytudjuk.hu cikkének megjelenésével, a Kúria ítélete pedig azzal, hogy a fellebbezésnek helyt adva megváltoztatta a másodfokú bíróság ítéletét, megerősítette ezt a látszatot, ezzel sértve a jó hírnévhez való alkotmányos jogomat.

Ugyanez az állásfoglalás azt is kimondja, hogy „A sajtótájékoztatás a közgondolkodás formálásának, a társadalmi tudat alakításának és általában a társadalmi atmoszféra-teremtésnek fontos eszköze. Társadalmi rendeltetését azonban csak akkor tudja betölteni, ha híven tájékoztat a valóságról, és közlésével nem sérti más személyiségi jogait és érdekeit.” Ennek az ugytudjuk.hu per tárgyát képező cikkének címe nem felelt meg, mivel tényként állította, hogy bíróság mondta ki rólam, hogy nem ismerem a jogszabályokat, anélkül hogy azt alá tudta volna támasztani. **Azzal, hogy a Kúria ítélete ezt véleménynek nyilvánította, gyakorlatilag legitímálta a sajtószerv jó hírnevemet súlyosan sértő eljárását.** Amennyiben teret nyerne a Kúria alkotmányellenes gyakorlata, az azt jelentené, hogy a karaktergyilkos propaganda bárkiről a véleménynyilvánításra való hivatkozásra való hivatkozással megmásíthatná akár az ítéletek tartalmát is, ami az igazságszolgáltatás hitelességét is alapjaiban kérdőjelezné meg!

Az ugytudjuk.hu 2020. április 10. napján megjelent „Öt perc hírnévért állíthatott valótlanosságokat a dozmati víztározóról az önjelölt blogger” című cikkében (<https://ugytudjuk.hu/cikk/ot-perc-hirnev-ert-allithatott-valotlansagokat-a-dozmati-viztarozorol-az-onjelolt-blogger>) (5. számú melléklet) az ugytudjuk.hu objektív hírforrásként hirdeti magát. A cikk szerint: „...senki se dőljön be mindennek, amit az interneten hall, lát, vagy olvas. Azt tanácsoljuk olvasóinknak, hogy csakis olyan hírforrásnak higgyenek, amelyet a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság regisztrált sajtótermékként tart számon. Az Ugytudjuk.hu is ebbe a kategóriába tartozik.”

Meg kívánom jegyezni, hogy a fenti cikk címe óvatosságból az „állíthatott” kifejezést használta, amely megfelelhetne adott körülmények között a véleménynyilvánítás követelményeinek, ellentétben az általam kifogásolt cikk címének egyöntetű kijelentő módban íródott tényállításával.

A hírportál gyakorlata a fenti reklámszöveggel szöges ellentétben azt mutatja, hogy tényeket állítanak, majd amikor azok valótlanak bizonyulnak, arra hivatkoznak, hogy ők csupán véleményt nyilvánítottak.

Az Európai Parlament Közgyűlésének 1003/1993. EPK határozata az újságírás etikájáról – 6. számú melléklet – többek közt az alábbi követelményeket fogalmazza meg az újságírással kapcsolatosan:

3. *Az újságírás bármilyen erkölcsi megfontolásának az alapvető elve az, hogy világos megkülönböztetést kell tennie hírek és vélemények között úgy, hogy azokat ne keverje össze. A hírek tényekkel és adatokkal kapcsolatos információk, amíg a vélemények a média cégek, kiadók és újságírók gondolatait, ötleteit és értékítéletét közvetítik.*

4. *A hírközvetítésnek igazmondáson kell alapulnia, megfelelő ellenőrzés és bizonyítékok mellett, a hírek bemutatása, leírása és kommentálása pártatlan kell, hogy legyen. Szóbeszédet nem szabad összekeverni hírekkel. A hírek szalagcímeinek és összefoglalásuknak a lehető legpontosabban kell tükrözni a tények és adatok lényegét.*

5. *A vélemények az aktuális hírekhez tartozó általános gondolatokat vagy megjegyzéseket is tartalmazhatnak. Bár a vélemények szükségképpen szubjektívek, és nem lehet és nem is szükséges őket mint tényeket kezelni, az újságíróknak csak becsületes és etikus véleményeket szabad kifejezni.*

6. *Azok a vélemények, melyeket az eseményekkel vagy történésekkel kapcsolatos kommentárként adnak elő, sosem tagadhatják vagy torzíthatják a valós tényeket és adatokat.*

26. *Az érintett személyek kérésére a hírmédiumoknak automatikusan és gyorsan kell korrekciókat közölni, minden olyan információval, hírrel vagy véleménnyel kapcsolatban, melyek nem bizonyultak igaznak, vagy tévesek voltak. A nemzeti törvényhozásnak gondoskodnia kellene megfelelő szankciókról is, beleértve azok alkalmazását és a jóvátételeket is.*

Mindezek alapján kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy döntsön a kérelemben foglaltak szerint. Nyilatkozom, hogy az ügyben a rendelkezésemre álló jogorvoslati lehetőségeket kimerítettem.

2021. szeptember 03.

Tisztelettel:

Előadó